

Η ταγγή γεύση μιας μεταπολιτευτικής ορμής που έχει ξεθυμάνει, μιας αθωότητας ή μιας νιότης που έχουν περάσει, δίνει μια πολารόνιτ πατίνα στη μεστή αφήγηση του Νίκου Αδάμ Βουδούρη

Τα αγόρια και η τέχνη του υπαινιγμού

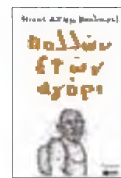

Ενα αόριστο queer στοιχείο και σκηνογραφίες εικαστικής ποιότητας χαρακτηρίζουν τα διηγήματα του Νίκου Αδάμ Βουδούρη που μένουν μακριά από τον διδακτισμό της πολιτικής ορθότητας και τον επίπεδο μιμητισμό συρμών της εποχής

Ενα πολλών ετών αγόρι, επίδοξος ηθοποιός των αρχών της Μεταπολίτευσης, ζει σε ένα αποψιλωμένο διαμέρισμα φροντίζοντας την ανάπηρη μητέρα του, χωρίς επικοινωνία, με τοακιομένα όνειρα και ευκαιριακές πληρωμένες απολαύσεις. Ενα άλλο αγόρι ερωτεύεται ένα κορίτσι που φροντίζει τους τάφους των φτωχών και σκαλίζει πάνω τους σφουροδρέπανα. Ενα αγόρι με ταλέντο στο ποδόσφαιρο εξελίσσεται, μετά τον θάνατο του γάτου του, σε παρενδυσία influencer. Ενα άλλο αγόρι φορά μπλε και κόκκινα πλαστικά ρετάλια αντιγράφοντας τον Ξανθό Χριστό με τα μπλε και βυσοινί άμφια στις χάρτινες εικονίτσες των θρησκευτικών πανηγυριών, σε μια ιστορία όπου το ιερό συναντά το βέβηλο. Το διήγημα είναι η τέχνη του υπαινιγμού, κι αυτό φαίνεται πως το γνωρίζει καλά ο **Νίκος Αδάμ Βουδούρης** στη συλλογή δι-

ηγημάτων *Πολλών ετών αγόρι* (εκδ. Πατάκη). Οκτώ χρόνια μετά τον *Καϊάφα* (εκδ. Πατάκη, 2016) επανέρχεται με 14 διηγήματα στα οποία πρωταγωνιστούν κυρίως, όπως και στο παλαιότερο μυθιστόρημα, πρόσωπα που βρίσκονται σε κάποιου είδους περιθώριο, αποσυνάγωγοι ή αποστάτες, αγόρια λαβωμένα, άνδρες καθηλωμένοι σε ένα περιστατικό της παιδικής ή εφηβικής ηλικίας. Τραυματικές οικογενειακές σχέσεις, κακοποίηση, επεισόδια τρέλας, εγκληματικές παρορμήσεις, υποστηρικτικοί ή βάνουσοι πατεράδες, εξουσιαστικές ή ανήμπορες μητέρες κυριαρχούν με την παρουσία τους σε υπαινικτικές αφηγήσεις όπου το γυμνό ανδρικό σώμα γίνεται το κέντρο ενός ομοερωτικού αισθησιασμού και, κάποτε, το αντικείμενο αιμομικτηκής επιθυμίας. Μακριά από τη διδακτική γλώσσα της πολιτικής ορθότητας, ο Βουδούρης αφήνει τους ήρωές του να

περιπλανώνται στις οικίες της αμφιβολίας, αποφεύγοντας κρίσεις ή εξηγήσεις. Οι κόσμοι του, ελληνικοί, βαλκανικοί, μικρασιατικά σκηνικά της πόλης ή της επαρχίας. Η ταγγή γεύση μιας μεταπολιτευτικής ορμής που έχει ξεθυμάνει, μιας αθωότητας ή μιας νιότης που έχουν περάσει δίνουν μια πολารόνιτ πατίνα στη μεστή αφήγηση. Η γλώσσα, ζωηρή και ευέλικτη, χειρίζεται τόσο τη ρεαλιστική περιγραφή όσο και την αμφισβήτηση στήνοντας ατμοσφαιρικά περιβάλλοντα. Ενα αόριστο queer στοιχείο πλανιέται σε σκηνογραφίες εικαστικής ποιότητας. Είναι και τα δύο στοιχεία του συρμού στη σύγχρονη τέχνη που διαμορφώνουν μια μανιέρα που επαναλαμβάνεται. Τα διηγήματα της συλλογής, όμως, στέκονται μακριά από επίπεδους μιμητισμούς, πείθοντας τον αναγνώστη, και ελκύοντάς τον σε αυθεντικούς κόσμους μιας απαιτητικής αφηγηματικής μαστορικής.

ΝΙΚΟΣ ΑΔΑΜ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
Πολλών ετών αγόρι
 Εκδόσεις Πατάκη, 2024,
 σελ. 144, τιμή 9,90 ευρώ